

[Otto Mørch]

på, det, vi lægger afgørende vægt på i socialdemokratiet, er, at der nu hurtigt tilvejebringes en objektiv analyse, der kan disponeres ud fra. Jeg er helt opmærksom på, at det ikke i sig selv bringer posten hurtigt ud i løbet af meget kort tid, men det er simpelt hen nødvendigt for at komme til bunds i problemerne. Postvæsenet skal snarest igen fungere normalt.

Grove (KF):

For cirka et år siden fik vi en redegørelse fra ministeren for offentlige arbejder om postvæsenets forhold. Dengang var problemerne vel først og fremmest dels byggeriet – den store overskridelse – dels pakkeposten.

Nu hører vi her, at postvæsenet og ministeren fortæller os, at problemerne vedrørende pakkeposten er løst. Det må nok siges, at det er en sandhed med modifikationer. Ser vi på pakkeposten, er der fortsat store problemer. Skal man være sikker på at få en pakke frem til tiden, skal den sendes ekspres. Desuden knuses der fortsat for mange store pakker i systemet. Derudover har postmesteren offentligt erkendt, at der er problemer med hensyn til tyverier fra pakkerne.

Med andre ord, postvæsenet løser sine problemer ved at jage kunderne væk. Det ser vi også i det sidste regnskab fra postvæsenet. Hvor der i året 1976 var næsten 35 millioner pakker, er der i året 1979 30 millioner pakker. Det er et drastisk fald, og der er ingen tvivl om, at 1980 vil vise yderligere fald. Det betyder, at postvæsenet har jaget kunderne over til andre former. Man bruger nu fragt-mænd, bud, og der kommer alternative pakkeservicefirmaer frem – alt sammen et tegn på, at postvæsenet ikke fungerer. Det er over et år siden, vi talte om de problemer sidst. Regeringen, ministeren, har ikke taget det op. Det er ministerens ansvar.

I samme redegørelse lovede regeringen og ministeren, at man ville og havde lært af vanskelighederne vedrørende indkøringen af pakkeposten, og derfor ville der ikke blive problemer med brevposten. Vi kender imidlertid alle problemerne med hensyn til brevposten. Mellem 40 og 60 pct. er forsinket, og hvis man fortsætter i den stil, løser man vel problemerne på samme måde, som man har løst problemerne omkring pakkeposten, ved at man jager kunderne væk.

Hvis man spørger postvæsenet, hvad løsningen er på disse problemer, har vi fået to forslag, dels takstforhøjelse, dels mere mandskab. Ser vi på det sidste forslag, har formanden for Dansk Post- og Telegrafforening udtalt, at der er mindst tusind for mange ansatte i postterminalen. Eller sagt på en anden måde: man bruger 100 mill. kr. for meget til mandskab deroppe i øjeblikket. Derudover er der overarbejde for små 300 mill. kr. Lad os så sige, at de 200 mill. kr. er for meget. Postmestrene landet over siger, at PO 75 er for dyr, mindst 100 mill. kr. for dyr. Lægger vi de tal sammen, giver det små 400 mill. kr. om året. Med andre ord: det koster det danske samfund 1 mill. kr. om dagen, at postvæsenet ikke fungerer.

Det kunne også siges på en anden måde: hvis vi fik postterminalen til at fungere og postvæsenet til at fungere, så ville P & Ts regnskab ikke vise noget underskud af betydning. Hvorfor gør regeringen ikke noget ved de problemer? Det er regeringens og ministerens ansvar. Ansvar er alene dér.

På et andet område er det også ministerens ansvar. Det drejer sig om, at folketinget blev misinformeret om disse problemer i redegørelsen sidste år. I den redegørelse oplyste ministeren (Folketingstidende 1979–80, 2. samling, sp. 3198):

»I forbindelse med ibrugtagningen blev de lokalaftaler, der var begrundet i utidssvarende arbejdsforhold i det gamle omkarteringspostkontor, opsagt og afviklet.«

Men i et svar til udvalget om offentlige arbejder fra den 19. september 1980 oplyser ministeren, at en lokal aftale, der er indgået i 1976 om pause, overarbejde m. m., stadig var gældende, idet det ikke havde været muligt at opsigte den. Det er i allerhøjeste grad misinformation af folketinget. Det er den aftale, der er medvirkende til det store overforbrug af arbejdstimer, der finder sted i postterminalen. Hvornår agter ministeren at gøre noget ved disse problemer? Skal løsningen af dette vigtige spørgsmål virkelig afvente det nedsatte udvalgs rapport? Det koster – det vil jeg gerne minde ministeren om – stadig væk 1 mill. kr. om dagen for hver dag, ministeren venter.

Regeringens langsommelighed med hensyn til løsning af problemerne om P & T er en belastning. Det er en belastning for kunderne, og vel især for kunderne inden for er-